

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Warszawa, 28 lipca 2025 r.
znak sprawy: DŻW.ppw.874.18.2025

Pan
Jan Grabiec
Minister – Członek Rady Ministrów
Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego

Dotyczy: umożliwienia prowadzenia zakładów leczniczych dla zwierząt w ramach działalności pożytku publicznego

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo, znak: DOB.WOKRiZ.6652.5.2025 dotyczące propozycji zmian ustawowych mających na celu umożliwienie prowadzenia zakładów leczniczych dla zwierząt w ramach działalności pożytku publicznego wyjaśniam, co następuje.

Usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej są aktualnie świadczone na zasadach wolnorynkowych w ramach działalności zakładów leczniczych dla zwierząt. Wymienione zakłady lecznicze pełnią ważną rolę w zakresie ochrony zdrowia publicznego, w tym w zakresie wykrywania chorób zakaźnych zwierząt i zapobiegania rozprzestrzenianiu się tych chorób. Dopuszczenie do świadczenia usług z zakresu medycyny weterynaryjnej przez podmioty posiadające źródła finansowania uniezależniające je, w całości lub częściowo, od wynagrodzenia za świadczone usługi, które w związku z tym byłyby w stanie świadczyć te usługi poniżej poziomu ich opłacalności, w tym nawet bez wynagrodzenia, mogłoby podważać ekonomiczne podstawy działalności zakładów leczniczych dla zwierząt. Mogłoby to doprowadzić do zaburzeń w dostępności do usług z zakresu medycyny weterynaryjnej lub spadku jakości tych usług, a w konsekwencji do osłabienia

ochrony zdrowia publicznego, a także do zmniejszenia dobrostanu zwierząt w Polsce. Zapewnienie stabilnych i przewidywalnych warunków działalności zakładów leczniczych dla zwierząt, uwzględniające również ryzyko gospodarcze ponoszone przez podmioty prowadzące te zakłady, leży zatem w interesie publicznym.

Ponadto, w odniesieniu do stanowiska zawartego w poz. 12 uchwały nr 44 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 28 marca 2025 r. powołanej w ww. piśmie, świadczenia usług z zakresu medycyny weterynaryjnej w rozumieniu ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt¹⁾ nie można uznać za działalność pożytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie²⁾.

Przede wszystkim świadczenie usług weterynaryjnych nie należy do sfery zadań publicznych w rozumieniu art. 3 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Usługi weterynaryjne są świadczone przez podmioty prywatne na zasadach wolnorynkowych. Jedynie na gminy nałożono pewne zadania dotyczące zapewnienia całodobowej opieki weterynaryjnej dla zwierząt będących ofiarami zdarzeń drogowych, w art. 11a ust. 2 pkt 8 ustawy o ochronie zwierząt³⁾, a także w zakresie sterylizacji lub kastracji zwierząt, w art. 11a ust. 2 pkt 4 i ust. 3a tej ustawy.

Jednocześnie, zadań w zakresie ochrony zwierząt, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 18 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie nie można utożsamiać ze świadczeniem usług z zakresu medycyny weterynaryjnej. Działalność w zakresie świadczenia usług z zakresu medycyny weterynaryjnej została prawnie wyodrębniona i uregulowana w odrębnej ustawie, tj. w ustawie o zakładach leczniczych dla zwierząt. Nie ulega wątpliwości istotna rola leczenia zwierzęcia w zapewnieniu temu zwierzęciu dobrostanu. Ten związek znajduje również odzwierciedlenie w art. 1 ust. 1 ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt, zgodnie z którym: „*Zakład leczniczy dla zwierząt jest placówką ochrony zdrowia i dobrostanu zwierząt utworzoną w celu świadczenia usług z zakresu medycyny weterynaryjnej (...)*”. Niemniej, podstawowym komponentem usług z zakresu medycyny weterynaryjnej jest leczenie zwierząt i ochrona ich zdrowia. W myśl art. 2 ust. 1 ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt, usługa z zakresu medycyny weterynaryjnej jest czynnością mającą na celu zachowanie, ratowanie lub poprawę zdrowia zwierząt i ich

produkcyjności, polegającą w szczególności na badaniu stanu zdrowia zwierząt, rozpoznawaniu, zapobieganiu i zwalczaniu chorób zwierząt oraz leczeniu zwierząt. W myśl art. 7–art. 10 ww. ustawy, świadczenie tych usług wymaga spełnienia przez zakład leczniczy dla zwierząt wymagań dotyczących ich wyposażenia, pozwalającego na prawidłowe wykonywanie tych usług oraz na zapewnienie bezpieczeństwa epidemiologicznego.

Specyfika usług z zakresu medycyny weterynaryjnej jest związana również z tym, że ich świadczenie wymaga specjalistycznej wiedzy weterynaryjnej oraz stanowi istotę wykonywania zawodu lekarza weterynarii, stanowiącego zawód zaufania publicznego w rozumieniu art. 17 ust. 1 Konstytucji.

Kwestie dotyczące ochrony zwierząt zostały uregulowane w ustawie o ochronie zwierząt. Zgodnie z przepisami tej ustawy ochronę zwierząt należy rozumieć jako ich ochronę przed niehumanitarnym traktowaniem i zadawaniem im cierpienia. Przepisy tej ustawy nie przewidują zadań podmiotów prowadzących zakłady lecznicze dla zwierząt. Kontrastuje to z regulacjami tej ustawy określającymi zadania i uprawnienia organizacji społecznych, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, np. z przepisami art. 7 ust. 1a i 3, art. 11 ust. 4, art. 11a ust. 7 pkt 2, art. 34a ust. 3, art. 38 i art. 40 tej ustawy, określającymi zadania tych organizacji dotyczące nadzoru nad przestrzeganiem przepisów ww. ustawy, zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom oraz ujawniania i ścigania przestępstw i wykroczeń określonych w ustawie.

Podsumowując, świadczenia usług z zakresu medycyny weterynaryjnej, jako działalności zawodowej i wysoce specjalistycznej, nie można zredukować do kwestii związanych z dobrostanem zwierząt, rozumianym jako ochrona zwierząt przed niehumanitarnym traktowaniem i zadawaniem im cierpienia. Społeczne i gospodarcze znaczenie świadczenia usług z zakresu medycyny weterynaryjnej znalazły wyraz w prawnym wyodrębnieniu tego rodzaju działalności oraz wprowadzeniu ścisłych regulacji prawnych dotyczących prowadzenia działalności w tym zakresie. Są to zarówno regulacje zawarte w przepisach prawa powszechnie obowiązującego, zwłaszcza w ustawie o zakładach leczniczych dla zwierząt, jak i w przepisach o charakterze korporacyjnym⁴⁾.

W poz. 12 uchwały nr 44 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 28 marca 2025 r., powołanej w ww. piśmie, umożliwienie organizacjom pozarządowym nieodpłatnego lub częściowego odpłatnego świadczenia usług z zakresu medycyny weterynaryjnej w ramach zakładów leczniczych dla zwierząt zostało przedstawione jako realizacja wolności zrzeszania się, gwarantowanej w art. 12 Konstytucji RP. Pominęto jednak, że takie rozwiązanie z perspektywy podmiotów prowadzących zakłady lecznicze dla zwierząt w ramach działalności gospodarczej stanowiłoby ograniczenie wolności działalności gospodarczej, która podlega ochronie zgodnie z art. 20 i art. 22 Konstytucji RP. Jak wspomniano powyżej, to rozwiązanie mogłoby podważać ekonomiczne podstawy działalności zakładów leczniczych dla zwierząt. Usługi weterynaryjne są świadczone w zasadzie przez podmioty prywatne. Na instytucje publiczne nałożono jedynie ograniczone zadania w tym zakresie. Instytucje społeczeństwa obywatelskiego, które zgodnie z propozycją Rady Działalności Pożytku Publicznego zajmowałyby się świadczeniem usług weterynaryjnych, byłyby zatem konkurencją dla podmiotów, które same stanowią emanację społeczeństwa, a mianowicie dla podmiotów gospodarczych prowadzących zakłady lecznicze dla zwierząt.

Powyższe argumenty przemawiają przeciwko zmianie przepisów prawa umożliwiającej prowadzenie zakładów leczniczych dla zwierząt w ramach działalności pożytku publicznego.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Jacek Czerniak
Sekretarz Stanu
/podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

Pan Marek Mastalerek – Prezes Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej

¹⁾ ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 24)

²⁾ ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1491 i 1940)

³⁾ ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580)

⁴⁾ Regulacje zawarte np. w art. 12 i następnych Kodeksu etyki lekarza weterynarii, przyjętego na mocy uchwały Nr 3/2008/VII Nadzwyczajnego VII Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii z dnia 26 stycznia 2008 r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Lekarza Weterynarii (dostępne na stronie: <https://vetpol.org.pl/kodeks-etyki/>).